

1191**USTAWA**

z dnia 16 listopada 2000 r.

o domach składowych oraz o zmianie Kodeksu cywilnego, Kodeksu postępowania cywilnego i innych ustaw.

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1. Ustawa reguluje zasady działalności domów składowych oraz wydawania dowodów składowych i obrotu tymi dowodami.

Art. 2. Użyte w ustawie określenia oznaczają:

- 1) przedsiębiorstwo składowe — przedsiębiorstwo służące świadczeniu usług składu w sposób określony w ustawie,
- 2) dom składowy — przedsiębiorcę uprawnionego do prowadzenia przedsiębiorstwa składowego w sposób określony w ustawie,
- 3) dowód składowy — zbywalny przez indos dokument wydany przez dom składowy, składający się

- z dwóch części, z których jedna (rewers) stwierdza posiadanie rzeczy złożonych na skład, a druga (warrant) stwierdza ustanowienie zastawu na rzeczach złożonych na skład,
- 4) towary rolne — surowce, półprodukty i produkty określone w przepisach o statystyce publicznej jako rolno-spożywcze,
 - 5) towary przemysłowe — surowce, półprodukty i produkty inne niż towary rolne,
 - 6) właściwy minister — ministra właściwego do spraw gospodarki lub ministra właściwego do spraw rynków rolnych,
 - 7) podmiot dominujący lub zależny — podmiot dominujący lub zależny w rozumieniu przepisów Prawa o publicznym obrocie papierami wartościowymi,
 - 8) rzeczy złożone na skład — towary rolne lub przemysłowe złożone w przedsiębiorstwie składowym, zgodnie z postanowieniami umowy składu i ustawy,
 - 9) bank domicylowy — bank oznaczony w dowodzie składowym jako właściwy do przyjmowania, przechowywania i wypłacania kwot przypadających posiadaczowi dowodu składowego lub jego części.

Rozdział 2

Wydawanie zezwoleń na prowadzenie przedsiębiorstw składowych

Art. 3. Działalność polegającą na prowadzeniu przedsiębiorstwa składowego mogą prowadzić wyłącznie przedsiębiorcy będący osobami fizycznymi, spółkami jawnymi, spółkami komandytowymi, spółkami komandytowo-akcyjnymi, spółkami z ograniczoną odpowiedzialnością, spółkami akcyjnymi, przedsiębiorstwami państwowymi lub spółdzielniami, po uzyskaniu zezwolenia.

Art. 4. 1. Zezwolenie na prowadzenie przedsiębiorstwa składowego wydaje, w drodze decyzji administracyjnej:

- 1) przedsiębiorcom przyjmującym na skład towary przemysłowe — minister właściwy do spraw gospodarki,
- 2) przedsiębiorcom przyjmującym na skład towary rolne — minister właściwy do spraw rynków rolnych.

2. Udzielenie zezwolenia na prowadzenie przedsiębiorstwa składowego podlega stałej opłacie w wysokości stanowiącej równowartość 1 000 EURO ustalonej na dzień udzielenia zezwolenia, przy zastosowaniu średniego kursu walut obcych ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski. Opłata stanowi dochód budżetu państwa.

Art. 5. Wniosek o wydanie zezwolenia na prowadzenie przedsiębiorstwa składowego rozpatruje się w terminie 2 miesięcy od dnia jego złożenia.

Art. 6. 1. Wniosek o wydanie zezwolenia zawiera:

- 1) dane osobowe członków zarządu, rady nadzorczej, komisji rewizyjnej, o ile jest przewidziana, jak również innych osób, które odpowiadają za rozpoczęcie przez przedsiębiorstwo, spółkę lub spółdzielnię prowadzenia przedsiębiorstwa składowego lub będą nim kierować, ich kwalifikacje zawodowe oraz dotychczasowy przebieg pracy zawodowej, a w odniesieniu do spółki jawnej i spółki komandytowej — dane osobowe wspólników,
- 2) listę akcjonariuszy (wspólników) lub członków, wraz z procentowym określeniem posiadanych przez nich głosów na walnym zgromadzeniu (zgromadzeniu wspólników),
- 3) informacje o podmiotach dominujących i zależnych wobec wnioskodawcy,
- 4) informacje o wysokości kapitału własnego (funduszy własnych), ze wskazaniem źródeł jego pochodzenia,
- 5) analizę ekonomiczno-finansową możliwości prowadzenia przedsiębiorstwa składowego przez pierwszy rok,
- 6) oświadczenia osób, które będą kierować działalnością przedsiębiorstwa składowego, oraz członków zarządu lub osób odpowiadających osobiście za zobowiązania wnioskodawcy, stwierdzające, że nie były one skazane prawomocnym wyrokiem za przestępstwo przeciwko mieniu, przeciwko dokumentom, za przestępstwo gospodarcze, za fałszowanie pieniędzy, papierów wartościowych, znaków urzędowych, znaków towarowych, przestępstwo skarbowe oraz za przestępstwa określone w przepisach prawa o publicznym obrocie papierami wartościowymi lub za przestępstwa określone w ustawie,
- 7) informacje o planowanej organizacji przedsiębiorstwa i o posiadanych urządzeniach technicznych oraz warunkach lokalowych, z podaniem adresów miejsc, w których będzie prowadzone przedsiębiorstwo składowe,
- 8) informacje o poprzednio i aktualnie prowadzonej przez wnioskodawcę działalności gospodarczej i przyczynach ewentualnego jej zaprzestania,
- 9) opis dotychczasowej i obecnej działalności gospodarczej akcjonariuszy (wspólników lub członków) posiadających co najmniej 5% głosów na walnym zgromadzeniu (zgromadzeniu wspólników) wnioskodawcy,
- 10) wskazanie rodzajów towarów przemysłowych lub szczegółowy wykaz towarów rolnych przewidzianych do przyjmowania na skład,
- 11) wskazanie banku domicylowego, w którym mają być wypłacane kwoty należne posiadaczom dowodów składowych lub ich części,
- 12) zaświadczenie właściwego urzędu skarbowego i właściwej instytucji ubezpieczenia społecznego

o niezaleganiu przez wnioskodawcę z wypełnieniem zobowiązań wobec Skarbu Państwa lub instytucji ubezpieczenia społecznego.

2. Do wniosku należy dołączyć:

- 1) projekt regulaminu przedsiębiorstwa składowego,
- 2) statut (umowę) spółki, spółdzielni lub przedsiębiorstwa państwowego,
- 3) aktualny wypis z właściwego rejestru.

3. W celu ustalenia, czy wnioskodawca daje rękojmię należytego prowadzenia przedsiębiorstwa składowego, właściwy minister może żądać przedstawienia innych danych dotyczących sytuacji finansowej i prawnej wnioskodawcy lub jego akcjonariuszy (wspólników lub członków), posiadających co najmniej 5% głosów na walnym zgromadzeniu (zgromadzeniu wspólników).

Art. 7. 1. Udzielenie zezwolenia na prowadzenie przedsiębiorstwa składowego przyjmującego na skład towary rolne jest uzależnione od przedstawienia przez wnioskodawcę opinii wojewódzkiego inspektora Inspekcji Skupu i Przetwórstwa Artykułów Rolnych, potwierdzającej przystosowanie magazynów, pomieszczeń i urządzeń wnioskodawcy do prawidłowego przechowywania określonych we wniosku towarów rolnych.

2. Opinię, o której mowa w ust. 1, wydaje się nie wcześniej niż 14 dni przed datą złożenia wniosku o wydanie zezwolenia.

Art. 8. Zezwolenie na prowadzenie przedsiębiorstwa składowego zawiera w szczególności:

- 1) adresy miejsc, w których będzie prowadzone przedsiębiorstwo składowe,
- 2) minimalną wysokość środków własnych przeznaczonych na prowadzenie przedsiębiorstwa składowego,
- 3) określenie warunków technicznych i organizacyjnych, wymaganych do prowadzenia przedsiębiorstwa składowego,
- 4) dokument zatwierdzający regulamin przedsiębiorstwa składowego,
- 5) jeżeli wnioskodawca jest osobą fizyczną — zobowiązanie wnioskodawcy do prowadzenia ksiąg rachunkowych,
- 6) wskazanie rodzajów towarów przemysłowych lub szczegółowy wykaz towarów rolnych, do których przyjmowania na skład uprawniony jest dom składowy,
- 7) wskazanie banku domicylowego.

Art. 9. Decyzję o odmowie udzielenia zezwolenia wydaje się w przypadku, gdy wnioskodawca nie daje rękojmi należytego prowadzenia przedsiębiorstwa składowego, a w szczególności:

- 1) osoby kierujące działalnością wnioskodawcy były skazane prawomocnym wyrokiem za przestępstwo, o którym mowa w przepisach art. 6 ust. 1 pkt 6,
- 2) przeciwko wnioskodawcy lub podmiotowi dominującemu wobec wnioskodawcy został złożony wniosek o wszczęcie postępowania upadłościowego albo wnioskodawca lub podmiot wobec niego dominujący złożył wniosek o wszczęcie postępowania układowego,
- 3) wnioskodawca zalega z wypełnianiem zobowiązań wobec Skarbu Państwa lub instytucji ubezpieczenia społecznego,
- 4) posiadane przez wnioskodawcę urządzenia techniczne, mające służyć do wykonywania usług składu, nie zapewniają odpowiedniej jakości świadczonych usług.

Art. 10. 1. Właściwy minister prowadzi rejestr wydanych przez siebie zezwoleń.

2. Rejestr zawiera:

- 1) kolejny numer wpisu,
- 2) nazwę i siedzibę domu składowego,
- 3) oznaczenie miejsc prowadzenia przedsiębiorstwa składowego,
- 4) określenie zakresu przedmiotowego udzielonego zezwolenia,
- 5) informacje o zmianach w zakresie udzielonego zezwolenia,
- 6) informacje o karach pieniężnych nałożonych na dom składowy,
- 7) datę i wskazanie podstawy dokonania wpisu.

3. Informacje zawarte w rejestrze są jawne.

4. Minister właściwy do spraw rynków rolnych powiadamia o wydaniu zezwolenia wojewódzkiego inspektora skupu i przetwórstwa artykułów rolnych właściwego ze względu na miejsce prowadzenia przedsiębiorstwa składowego oraz Głównego Inspektora Skupu i Przetwórstwa Artykułów Rolnych.

Rozdział 3

Nadzór nad działalnością domów składowych

Art. 11. 1. Nadzór nad działalnością domów składowych sprawuje, w przypadku:

- 1) domu składowego przyjmującego na skład towary przemysłowe — minister właściwy do spraw gospodarki,
- 2) domu składowego przyjmującego na skład towary rolne — minister właściwy do spraw rynków rolnych.

2. Określone czynności nadzorcze właściwy minister może zlecić odpowiedniej inspekcji podlegającej jego zwierzchniemu nadzorowi.

Art. 12. 1. Działalność domów składowych przyjmujących na skład towary rolne podlega nadzorowi Inspekcji Skupu i Przetwórstwa Artykułów Rolnych, zwanej dalej „Inspekcją”, w zakresie i na zasadach określonych w ustawie oraz w przepisach o Inspekcji Skupu i Przetwórstwa Artykułów Rolnych.

2. Inspekcja dokonuje kontroli działalności przedsiębiorstwa składowego co najmniej raz na 6 miesięcy.

3. Inspekcja może również dokonać kontroli działalności przedsiębiorstwa składowego z własnej inicjatywy lub na wniosek ministra właściwego do spraw rynków rolnych.

4. Protokół kontroli jest przedstawiany niezwłocznie ministrowi właściwemu do spraw rynków rolnych oraz domowi składowemu.

Art. 13. 1. Upoważniony przedstawiciel właściwego ministra ma prawo wstępu do siedziby domu składowego i do jego pomieszczeń oraz wglądu do ksiąg, dokumentów i innych nośników informacji, a także do dokonywania pomiarów oraz pobierania próbek rzeczy złożonych na skład (kontrola).

2. Na żądanie właściwego ministra lub jego upoważnionego przedstawiciela dom składowy jest obowiązany do niezwłocznego sporządzenia i przekazania kopii dokumentów i innych nośników informacji oraz do udzielenia pisemnych lub ustnych wyjaśnień.

Art. 14. 1. Jeżeli w trakcie kontroli zostanie ujawnione naruszenie przepisów prawa, warunków określonych w zezwoleniu, zasad uczciwego obrotu lub interesów składających, minister, po otrzymaniu protokołu kontroli, może wszcząć postępowanie w celu wydania decyzji na podstawie art. 16.

2. Przeprowadzający kontrolę zawiadamia niezwłocznie inne właściwe organy o stwierdzonych podczas kontroli uchybieniach.

Art. 15. Jeżeli w wyniku przeprowadzonej kontroli właściwy minister wydał decyzję, na mocy której nałożył na dom składowy karę pieniężną lub wydał decyzję o cofnięciu zezwolenia na prowadzenie przedsiębiorstwa składowego, kosztami kontroli obciąża się dom składowy.

Art. 16. 1. W przypadku gdy dom składowy narusza przepisy prawa, nie wypełnia warunków określonych w zezwoleniu, przekracza zakres zezwolenia, nie przestrzega zasad uczciwego obrotu lub narusza interesy składających, właściwy minister może podjąć decyzję o nałożeniu kary pieniężnej do wysokości 100 000 zł, mając na uwadze stopień zagrożenia bezpieczeństwa obrotu.

2. W przypadku gdy dom składowy, pomimo nałożenia kary na podstawie przepisu ust. 1, nadal narusza

przepisy prawa, nie wypełnia warunków określonych w zezwoleniu, przekracza zakres zezwolenia, nie przestrzega zasad uczciwego obrotu lub narusza interesy składających, minister może podjąć decyzję o cofnięciu zezwolenia.

3. Właściwy minister może podjąć decyzję o cofnięciu zezwolenia w każdym przypadku, gdy naruszenie prawa przez dom składowy jest wynikiem działania osób kierujących działalnością przedsiębiorstwa składowego wyczerpującego znamiona przestępstwa przeciwko mieniu, bezpieczeństwu obrotu gospodarczego lub przestępstwa określonego przepisami ustawy.

4. Wydanie decyzji, o której mowa w ust. 1—3, następuje po przeprowadzeniu rozprawy.

5. Decyzja, o której mowa w ust. 1—3, podlega ogłoszeniu w Monitorze Sądowym i Gospodarczym na koszt domu składowego. Właściwy minister może nakazać podanie decyzji do publicznej wiadomości, w sposób zwyczajowo przyjęty na terenie objętym działaniem domu składowego, obciążając dom składowy kosztami tego ogłoszenia.

Art. 17. Rada Ministrów może określić, w drodze rozporządzenia, szczególne warunki techniczne i finansowe wymagane przy prowadzeniu przedsiębiorstwa składowego. Rozporządzenie określi rodzaj pomieszczeń i urządzeń technicznych, które mogą być wykorzystywane w działalności przedsiębiorstw składowych, oraz wskaźniki finansowe, jakie ma spełnić dom składowy, z uwzględnieniem rodzaju i ilości przyjmowanych na skład rzeczy.

Rozdział 4

Działalność domu składowego

Art. 18. 1. Dom składowy może wystawiać dowody składowe oraz zbywać przez licytację publiczną rzeczy złożone na skład na żądanie osoby uprawnionej do rozporządzania tymi rzeczami oraz w celu zaspokojenia przysługujących mu wobec składającego wierzytelności zabezpieczonych ustawowym prawem zastawu.

2. Regulamin przedsiębiorstwa składowego określa w szczególności:

- 1) rodzaj towarów przemysłowych lub szczegółowy wykaz towarów rolnych, które mogą być przyjmowane na skład,
- 2) warunki, na jakich rzeczy są przyjmowane na skład,
- 3) wysokość opłat za składowanie (taryfa składowego) oraz wysokość i rodzaje ulg taryfowych,
- 4) wysokość opłat za dodatkowe usługi wykonywane przez dom składowy na rzecz składających,
- 5) sposób ogłaszania zmian taryfy składowego,
- 6) sposób ogłaszania ulg taryfowych i ich zmian.

3. Zmiana regulaminu przedsiębiorstwa składowego wymaga zatwierdzenia przez właściwego ministra,

w drodze decyzji, wydanej w terminie 30 dni od daty złożenia wniosku o wyrażenie zgody na zmianę regulaminu.

4. Niewydanie decyzji przez właściwego ministra w terminie określonym w ust. 3 jest równoznaczne z zażądaniem zmiany regulaminu.

5. Prawo używania w nazwie przedsiębiorcy wyrazów „dom składowy” przysługuje wyłącznie przedsiębiorcom, którzy uzyskali zezwolenie na prowadzenie przedsiębiorstwa składowego.

Art. 19. 1. Dom składowy jest obowiązany w szczególności do:

- 1) wydawania dowodów składowych — na żądanie składającego,
- 2) prowadzenia księgi składowej,
- 3) prowadzenia i przechowywania dokumentacji dotyczącej przyjętych na skład rzeczy,
- 4) niezwłocznego informowania właściwego ministra o wszelkich zmianach w zakresie danych zawartych we wniosku o udzielenie zezwolenia.

2. Dom składowy jest zobowiązany do przestrzegania zasad uczciwego obrotu oraz do ochrony interesów składających.

Art. 20. 1. Do praw oraz obowiązków domu składowego i składającego, w sprawach nie uregulowanych w ustawie, stosuje się przepisy Kodeksu cywilnego o umowie składu.

2. Umowa składu nie może zawierać warunków mniej korzystnych dla składającego niż przewidziane w regulaminie przedsiębiorstwa składowego oraz w przepisach ustawy.

Art. 21. 1. Dom składowy nie może odmówić przyjęcia rzeczy na skład na warunkach regulaminu, o ile nie stoją temu na przeszkodzie techniczne możliwości magazynowe przedsiębiorstwa składowego.

2. Dom składowy nie może udzielać pozataryfowych ulg lub zniżek.

3. Dom składowy nie może uzależniać zawarcia umowy składu od zawarcia przez składającego innej umowy z domem składowym lub z osobą trzecią.

Art. 22. 1. Dom składowy jest obowiązany do ubezpieczenia towarów przemysłowych, przyjętych na skład, od ognia i innych zdarzeń losowych, chyba że umówiono się inaczej.

2. Dom składowy jest obowiązany do ubezpieczenia towarów rolnych, przyjętych na skład, od ognia i innych zdarzeń losowych. Z obowiązku tego dom składowy nie może być zwolniony.

3. Do odbioru sumy ubezpieczenia od zakładu ubezpieczeń jest uprawniony dom składowy albo, za

jego zgodą, osoba uprawniona do odbioru rzeczy złożonych na skład.

Rozdział 5

Dowody składowe

Art. 23. 1. Dom składowy wydaje składającemu na jego żądanie dowód składowy.

2. Dowód składowy, odłączony z księgi składowej, składa się z dwóch, połączonych ze sobą, lecz dających się oddzielić części: z rewersu (składowego dowodu posiadania) i warrantu (składowego dowodu zastawniczego).

3. Obie części dowodu składowego powinny wzajemnie się na siebie powoływać i zawierać:

- 1) określenie firmy (nazwy) domu składowego, numer identyfikacyjny REGON lub PESEL, datę złożenia rzeczy na skład, datę wystawienia i podpisy osób uprawnionych do reprezentowania domu składowego,
- 2) numer dowodu składowego, zgodny z numerem bieżącym księgi składowej,
- 3) imię i nazwisko (określenie firmy, nazwy, numer identyfikacyjny REGON) i adres składającego,
- 4) oznaczenie ilości, jakości i kraju pochodzenia, a w razie potrzeby także szczególnych cech, rzeczy złożonych na skład,
- 5) wzmiankę o tym, czy rzeczy złożone na skład zostały ubezpieczone, a jeżeli tak, to u jakiego ubezpieczyciela, na jaką kwotę i na jaki czas,
- 6) oznaczenie terminu odbioru ze składu rzeczy złożonych na skład, jeżeli termin taki został w umowie określony,
- 7) wzmiankę o tym, czy i w jakiej wysokości z rzeczami złożonymi na skład są związane cła, podatki lub inne opłaty oraz zabezpieczone prawem zastawu roszczenia domu składowego, z podaniem wysokości bieżącego składowego oraz należności ubocznych i wskazaniem odpowiednich pozycji taryfy składowego,
- 8) oznaczenie banku domicylowego, w którym wpłaca się kwoty przypadające na rzecz posiadacza dowodu składowego lub jego części.

Art. 24. 1. Obie części dowodu składowego można przenosić przez indos łącznie albo oddzielnie.

2. Dopóki obie części są przenoszone łącznie, dopóty indos rewersu powoduje także przeniesienie warrantu.

Art. 25. 1. Pierwszy indos na oddzielnym warran- cie zawiera:

- 1) imię i nazwisko (określenie firmy, nazwy, numer identyfikacyjny REGON lub PESEL) oraz adres indosanta,

- 2) imię i nazwisko (określenie firmy, nazwy, numer identyfikacyjny REGON lub PESEL) oraz adres indosatariusza,
- 3) oznaczenie wraz z należnościami ubocznymi kwoty pieniężnej, na której zabezpieczenie ustanawia się prawo zastawu na rzeczach złożonych na skład,
- 4) określenie terminu płatności wierzytelności zabezpieczonej prawem zastawu na rzeczach przyjętych na skład,
- 5) podpis indosanta.

2. Dane, o których mowa w ust. 1, należy umieścić również na rewersie. Dostówną treść indosu należy wpisać do księgi składowej, a dom składowy powinien poświadczyć zarówno na rewersie, jak i na warrancie dokonanie tego wpisu, podając jego datę.

3. Jeżeli indos nie zawiera wszystkich danych, wymienionych w ust. 1, lub jeżeli na warrancie nie ma poświadczenia domu składowego, o którym mowa w ust. 2, indos jest nieważny.

Art. 26. Do indosów dowodu składowego lub jego części stosuje się odpowiednio przepisy prawa wekslowego o indosie.

Art. 27. 1. Jeżeli wystawiono dowód składowy, oświadczenia woli domu składowego, związane z umową składu, które według odrębnych przepisów powinny być dokonane na piśmie (listem poleconym), następują w drodze ogłoszenia w Monitorze Sądowym i Gospodarczym. Regulamin domu składowego może przewidywać dodatkowe formy dokonywania przez dom składowy ogłoszeń.

2. Jeżeli posiadacz dowodu składowego lub jego części wskazał domowi składowemu swój adres, dom składowy jest obowiązany, niezależnie od ogłoszenia, o którym mowa w ust. 1, wysłać listem poleconym pod wskazanym adresem zawiadomienie o treści ogłoszenia.

Art. 28. 1. Księga składowa składa się z trwale ze sobą połączonych, kolejno numerowanych kart, umożliwiających odłączanie dowodów składowych.

2. Zapis dokonany na karcie księgi składowej jest tożsamy z zapisami wykonanymi w odłączonym od tej karty dowodzie składowym oraz zawiera wzmiankę o dokonaniu, a także treść pierwszego indosu warrantu.

3. W księdze składowej dokonywane są wyłącznie zapisy przewidziane w ustawie.

Art. 29. 1. Jeżeli wystawiono dowód składowy, do przeniesienia własności rzeczy złożonych na skład konieczne jest wręczenie rewersu.

2. Posiadacza rewersu, wykazującego swoje prawo nieprzerwanym szeregiem indosów, uważa się za właściciela rzeczy złożonych na skład. Jeżeli rewers prze-

nosi się po dokonaniu pierwszego indosu na oddzielnym warrancie, indosatariusz rewersu nabywa prawo obciążone zastawem posiadacza warrantu.

Art. 30. 1. Jeżeli wystawiono dowód składowy, do ustanowienia prawa zastawu na rzeczach złożonych na skład konieczne jest wręczenie wierzycielowi indosowanego warrantu.

2. Do rzeczy złożonych na skład, na które wystawiono dowód składowy, nie stosuje się przepisów o zastawie rejestrowym i rejestrze zastawów.

Art. 31. 1. Rzeczy złożone na skład, na które wystawiono dowód składowy, oraz prawa przysługujące posiadaczowi rewersu lub warrantu na tych towarach nie podlegają egzekucji.

2. Przedmiotem egzekucji może być tylko dowód składowy lub jedna z jego części.

Art. 32. Jeżeli przed oddzieleniem indosowanego warrantu została umieszczona na rewersie wzmianka o orzeczeniu sądowym przenoszącym lub ograniczającym prawa posiadacza dowodu składowego do rozporządzania rzeczami, indos warrantu jest nieważny. W takim wypadku dom składowy odmówi wpisu pierwszego indosu warrantu do księgi składowej i w księdze tej dokona stosownej wzmianki.

Art. 33. 1. Posiadacz obu części dowodu składowego, wykazujący swoje prawo nieprzerwanym szeregiem indosów, może, za zwrotem kosztów, żądać wystawienia nowego dowodu składowego bezpośrednio na swoje imię. Może on również, za zwrotem kosztów, żądać podziału na części rzeczy złożonych na skład i wystawienia osobnego dowodu składowego na każdą z tych części.

2. Żądanie, o którym mowa w ust. 1, może być zgłoszone łącznie przez posiadaczy obu części dowodu składowego. Nowe dowody składowe mogą być opatrzone datą wystawienia pierwotnego dokumentu, który dom składowy odbiera i unieważnia. O unieważnieniu pierwotnego dokumentu dokonuje się wzmianki w księdze składowej.

3. Prawo oglądania rzeczy złożonych na skład służy zarówno posiadaczowi rewersu, jak i posiadaczowi warrantu.

Art. 34. Wydanie rzeczy złożonych na skład posiadaczowi rewersu następuje za zwrotem rewersu i warrantu. Zwrot warrantu można zastąpić przedstawieniem zaświadczenia banku domicylowego o złożeniu w nim kwoty oznaczonej w warrancie.

Art. 35. 1. Kwoty wpłacone do banku domicylowego, należne posiadaczom rewersów i warrantów, są gromadzone na wyodrębnionym rachunku bankowym domu składowego i na jego polecenie wypłacane uprawnionym.

2. W stosunku do wierzycieli domu składowego kwoty złożone na rachunku, o którym mowa w ust. 1,

nie podlegają egzekucji i nie wchodzi w skład masy upadłości domu składowego.

Art. 36. 1. Bank domicylowy wypłaca posiadaczowi warrantu kwotę złożoną na jego rzecz, za zwrotem warrantu, w terminie płatności wierzytelności zabezpieczonej warrantem.

2. Jeżeli posiadacz rewersu złożył w banku domicylowym kwotę zabezpieczoną warrantem przed terminem płatności, posiadacz warrantu może żądać natychmiastowego jej wypłacenia.

Art. 37. 1. Posiadacz jest obowiązany przedstawić bankowi domicylowemu warrant do zapłaty w terminie płatności.

2. Odmowę zapłaty należy stwierdzić zgłoszeniem protestu, pod rygorem utraty prawa zwrotnego poszukiwania.

3. Do przedstawienia warrantu do zapłaty oraz do zgłoszenia protestu z powodu odmowy zapłaty stosuje się odpowiednio przepisy prawa wekslowego.

4. Protest z powodu odmowy zapłaty można zastąpić umieszczonym na warrancie poświadczeniem banku domicylowego opatrzonym datą, że warrant przedstawiony do zapłaty w oznaczonym dniu nie został wykupiony.

Rozdział 6

Sprzedaż przymusowa

Art. 38. 1. W razie odmowy wykupienia warrantu jego posiadacz może, choćby nie dokonał protestu, wystąpić do domu składowego z pisemnym żądaniem przeprowadzenia sprzedaży obciążonych zastawem rzeczy złożonych na skład.

2. Sprzedaż jest przeprowadzona w możliwie najkrótszym czasie, nie wcześniej jednak niż po upływie trzech dni od zgłoszenia żądania.

3. Posiadacz warrantu traci prawo zwrotnego poszukiwania, jeżeli nie zgłosił żądania sprzedaży w ciągu miesiąca od dnia zgłoszenia protestu.

Art. 39. 1. Jeżeli wystawiono dowód składowy, dom składowy o zamierzonej sprzedaży rzeczy złożonych na skład w celu zaspokojenia swojej wierzytelności ogłasza w Monitorze Sądowym i Gospodarczym oraz w sposób zwyczajowo stosowany na terenie działania domu składowego. Przepis art. 27 ust. 2 stosuje się odpowiednio.

2. Ogłoszenie następuje na koszt posiadacza rewersu; wskazuje ono dzień wystawienia i numer kolejny dowodu składowego, osobę składającego, ilość i rodzaj rzeczy oraz wysokość wierzytelności.

3. Sprzedaż może nastąpić nie wcześniej niż po upływie 14 dni od dnia, w którym wygasta umowa składu, a jeżeli umowę zawarto lub przedłużono na

czas nieoznaczony — nie wcześniej niż po 14 dniach od upływu terminu wypowiedzenia.

4. Ogłoszenie oraz zawiadomienie o zamiarze sprzedaży można połączyć z ogłoszeniem i zawiadomieniem, o którym mowa w art. 27 ust. 1 i 2.

Art. 40. 1. W przypadkach, o których mowa w art. 38 i 39, sprzedaż rzeczy złożonych na skład przeprowadza komornik, notariusz, adwokat lub radca prawny działający na zlecenie domu składowego. Sprzedaż przeprowadza się przez licytację publiczną.

2. Sprzedaż przez licytację publiczną odbywa się w jednym terminie, bez oszacowania.

3. Minister właściwy do spraw rynków rolnych, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki, określi, w drodze rozporządzenia, tryb i koszty licytacji publicznej, w sposób zapewniający zabezpieczenie interesów osób biorących udział w obrocie dowodami składowymi i ich częściami.

Art. 41. 1. Z uzyskanej ceny dom składowy zaspokaja należności związane z rzeczami złożonymi na skład w następującym porządku:

- 1) koszty sprzedaży,
- 2) nieuiszczone należności publicznoprawne związane z rzeczą,
- 3) zabezpieczone ustawowym prawem zastawu i wymienione w dowodzie składowym należności domu składowego; należności powstałe po wystawieniu dowodu składowego uwzględnia się o tyle, o ile przypadają za okres składu, oznaczony w dowodzie składowym, jeżeli zaś czasu składu w dowodzie nie wskazano, to za okres nie dłuższy niż rok od wystawienia dowodu,
- 4) wierzytelności posiadacza warrantu wraz z należnościami ubocznymi.

2. Jeżeli w dniu zapłaty wierzytelności posiadacza warrantu wierzytelność ta nie jest jeszcze wymagalna, należy od niej potrącić dyskonto, obliczone według stopy redyskontowej Narodowego Banku Polskiego obowiązującej dla weksli krajowych.

Art. 42. 1. Sprzedaż określona w przepisach niniejszego rozdziału przenosi własność rzeczy w stanie wolnym od obciążeń pomimo niezachowania przepisów art. 38—41.

2. Dom składowy jest obowiązany do odszkodowania wobec osoby, która poniosła szkodę w wyniku niedochowania postanowień przepisów art. 38—41. Umowa ograniczająca lub wyłączająca ten obowiązek jest nieważna.

Art. 43. Do sumy ubezpieczenia wypłaconej domowi składowemu przez zakład ubezpieczeń z tytułu ubezpieczenia rzeczy przepisy art. 41 stosuje się odpowiednio.

Art. 44. 1. Jeżeli wierzytelność posiadacza warrantu została w pełni zaspokojona wraz z należnościami ubocznymi, dom składowy odbierze pokwitowany warrant oraz dokona odpowiedniej wzmianki w księdze składowej. Ewentualną nadwyżkę dom składowy wypłaca posiadaczowi rewersu, odbierając jednocześnie pokwitowany rewers i dokonując odpowiedniej wzmianki w księdze składowej.

2. Jeżeli posiadacz rewersu lub warrantu nie zgłosi się w terminie 3 dni po odbiór należności, dom składowy niezwłocznie wpłaci do banku domicylowego przypadającą mu kwotę.

Art. 45. Jeżeli wierzytelność posiadacza warrantu nie została w pełni zaspokojona, dom składowy zaznaczy na warrancie i uwidoczni w księdze składowej częściową zapłatę, warrant zaś zwróci posiadaczowi.

Rozdział 7

Zwrotne poszukiwanie

Art. 46. Posiadaczowi warrantu służy prawo zwrotnego poszukiwania nie pokrytej części wierzytelności. Przepisy prawa wekslowego o zwrotnym poszukiwaniu z powodu braku zapłaty weksla stosuje się odpowiednio.

Art. 47. Każdy indosant warrantu ma prawo wykupić warrant. W razie wykupienia warrantu stosuje się odpowiednio przepisy prawa wekslowego o wykupieniu weksla.

Art. 48. 1. Roszczenie posiadacza warrantu z tytułu zwrotnego poszukiwania przedawnia się z upływem 6 miesięcy od dnia sprzedaży, o której mowa w art. 38 i 39. Zwrotne roszczenia indosantów warrantu między sobą przedawniają się z upływem 6 miesięcy od dnia, w którym indosant wykupił warrant albo w którym doręczono mu pozw.

2. Do przerwania biegu przedawnienia roszczeń, o których mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio przepisy prawa wekslowego o przerwaniu biegu przedawnienia roszczeń wekslowych.

Rozdział 8

Umarzanie dowodów składowych

Art. 49. 1. O wszczęciu postępowania umorzeniowego sąd zawiadamia dom składowy oraz bank domicylowy.

2. Dla dowodów składowych z nieoddzielonym warrantem oraz dla rewersów termin do okazania sądowi zaginionego dokumentu wynosi 60 dni i liczy się od pierwszego dnia po upływie okresu składu, a jeżeli okres ten nie został oznaczony lub jeżeli termin ten już upłynął — od dnia ogłoszenia sądowego wezwania do okazania dokumentu. Dla zaginionych warrantów okres ten liczy się od dnia wezwania ogłoszenia sądowego.

3. Sąd, przed wydaniem orzeczenia o umorzeniu rewersu lub warrantu, może upoważnić żądającego umorzenia rewersu do odebrania rzeczy, a żądającego umorzenia warrantu — do wykonania praw z niego płynących, jeżeli osoby te złożą zabezpieczenie.

4. Do umorzenia rewersu i warrantu stosuje się odpowiednio przepisy prawa wekslowego o umorzeniu weksli.

Rozdział 9

Izba domów składowych

Art. 50. 1. Domy składowe tworzą izbę domów składowych, zwaną dalej „izbą”.

2. Izba posiada osobowość prawną.

3. Udział domu składowego w izbie jest obowiązkowy.

4. Do izby stosuje się przepisy ustawy z dnia 30 maja 1989 r. o izbach gospodarczych (Dz. U. Nr 35, poz. 195, z 1992 r. Nr 75, poz. 368, z 1996 r. Nr 43, poz. 189, z 1997 r. Nr 121, poz. 769 i 770 i Nr 139, poz. 934 oraz z 2000 r. Nr 88, poz. 983), z zastrzeżeniem przepisów niniejszej ustawy.

5. Izba ustala zasady dobrej praktyki działania domów składowych.

6. Siedzibą izby jest miasto stołeczne Warszawa.

Art. 51. 1. Izba działa na podstawie statutu, który jest zatwierdzony przez ministra właściwego do spraw gospodarki w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw rynków rolnych.

2. Statut izby określa w szczególności:

- 1) podstawowe zadania izby oraz sposób i formy ich realizacji,
- 2) prawa i obowiązki członków izby,
- 3) sposób przeprowadzania wyborów organów izby,
- 4) zasady zwoływania i odbywania posiedzeń organów izby,
- 5) tryb ustalania wysokości składek członkowskich,
- 6) zasady zarządzania majątkiem izby, w tym uchwalania i kontroli wykonania budżetu,
- 7) tryb uchwalania regulaminu składowego funduszu gwarancyjnego,
- 8) tryb podejmowania uchwały w sprawie ustalania zasad dobrej praktyki domów składowych i wprowadzania do niej zmian,
- 9) tryb podejmowania uchwały w sprawie zmiany statutu.

Art. 52. Organami izby są:

- 1) walne zgromadzenie izby,
- 2) komisja rewizyjna,
- 3) zarząd izby.

Art. 53. 1. Zwyczajne walne zgromadzenie izby zwołuje zarząd izby w ciągu pierwszego półrocza każdego roku.

2. Nadzwyczajne walne zgromadzenie izby zwołuje zarząd izby:

- 1) z własnej inicjatywy,
- 2) na wniosek ministra właściwego do spraw gospodarki,
- 3) na wniosek ministra właściwego do spraw rynków rolnych,
- 4) na wniosek co najmniej jednej piątej ogólnej liczby członków izby.

3. Nadzwyczajne walne zgromadzenie izby powinno być zwołane w ciągu 14 dni od dnia wpływu wniosku, o którym mowa w ust. 2 pkt 2—4.

Art. 54. 1. Walne zgromadzenie izby:

- 1) wybiera i odwołuje prezesa, wiceprezesa i pozostałych członków zarządu izby oraz członków komisji rewizyjnej,
- 2) wybiera i odwołuje prezesa i arbitrów sądu polubownego działającego przy izbie, jeżeli sąd taki zostanie przez izbę powołany,
- 3) uchwała statut izby,
- 4) tworzy składowy fundusz gwarancyjny,
- 5) uchwała regulamin sądu polubownego,
- 6) zatwierdza sprawozdania przedstawiane przez zarząd izby, w tym roczne sprawozdania z działalności finansowej,
- 7) podejmuje uchwały w sprawie udzielenia zarządowi izby absolutorium,
- 8) uchwała roczny budżet izby,
- 9) ustala wysokość składek członkowskich.

2. Walne zgromadzenie izby uchwała regulamin swego działania.

Art. 55. 1. Rozstrzygnięcia walnego zgromadzenia izby zapadają w formie uchwał.

2. Uchwały walnego zgromadzenia izby są podejmowane zwykłą większością głosów w obecności co najmniej połowy członków izby.

3. Wybory odbywają się w głosowaniu tajnym, z wyjątkiem wyboru przewodniczącego walnego zgromadzenia.

Art. 56. 1. W skład komisji rewizyjnej wchodzi od trzech do pięciu osób.

2. Kadencja komisji rewizyjnej trwa 4 lata.

3. Przedmiotem działania komisji rewizyjnej jest coroczne badanie przedstawianych przez zarząd sprawozdań, w tym rocznego sprawozdania z działalności finansowej oraz sprawozdania z wykonania przez zarząd budżetu.

4. Komisja rewizyjna składa sprawozdanie z przeprowadzonego badania walnemu zgromadzeniu izby, przedkładając jednocześnie wnioski w sprawie udzielenia zarządowi izby absolutorium.

5. Uchwały komisji rewizyjnej zapadają większością głosów w obecności co najmniej połowy jej składu. W przypadku równej liczby głosów decyduje głos przewodniczącego.

Art. 57. 1. Zarząd izby działa w mieście stołecznym Warszawie i składa się z pięciu członków, w tym prezesa i wiceprezesa.

2. Kadencja zarządu izby trwa 4 lata.

3. Zarząd izby na pierwszym posiedzeniu uchwała regulamin wewnętrznego urzędowania zarządu.

Art. 58. 1. Prezes zarządu izby kieruje pracami zarządu, przewodniczy na posiedzeniach i wykonuje uchwały zarządu. W razie nieobecności prezesa lub niemożności wykonywania przez niego funkcji, jego obowiązki wykonuje wiceprezes zarządu.

2. Do składania oświadczeń woli w sprawach majątkowych jest wymagane współdziałanie dwóch członków zarządu izby.

3. Zarząd może uchwalić instrukcję finansową dotyczącą sposobu wykonywania przez członków zarządu czynności zarządu majątkiem izby.

Art. 59. Do zakresu działania zarządu izby należy w szczególności:

- 1) nadzór nad przestrzeganiem przez domy składowe zasad dobrej praktyki,
- 2) udział na prawach strony w postępowaniach administracyjnych, dotyczących członków izby, prowadzonych na podstawie niniejszej ustawy,
- 3) zarząd majątkiem izby,
- 4) zarządzanie składowym funduszem gwarancyjnym,
- 5) zwoływanie walnych zgromadzeń członków izby i wykonywanie uchwał tych zgromadzeń,

6) zapewnienie obsługi sądowi polubownemu działającemu przy izbie.

Art. 60. 1. Do ważności uchwał zarządu izby jest wymagana obecność co najmniej połowy jego członków.

2. Uchwały zarządu izby zapadają zwykłą większością głosów, przy czym w razie równej liczby głosów decyduje głos prezesa zarządu.

Rozdział 10

Składowy fundusz gwarancyjny

Art. 61. 1. Izba tworzy składowy fundusz gwarancyjny, zwany dalej „funduszem”.

2. Członkostwo w funduszu jest obligatoryjne dla członków izby przyjmujących na skład towary rolne.

3. Źródłem finansowania funduszu są obowiązkowe wpłaty domów składowych, zwanych dalej „członkami funduszu”, oraz oddających rzeczy na skład w przedsiębiorstwie prowadzonym przez członka funduszu.

4. Fundusz może być zasilany wpływami z innych źródeł.

5. Celem funduszu jest zapewnienie posiadaczom dowodów składowych lub ich części wypłaty środków pieniężnych zasądzonych od członków funduszu z tytułu niewykonania lub nienależytego wykonania umowy składu.

6. Środki funduszu stanowią współwłasność łączną członków funduszu i nie podlegają egzekucji przeprowadzonej z majątku członka funduszu.

7. Wpłaty należne od składających ustalane są jako funkcja iloczynu:

- 1) wartości rzeczy oddanych na skład,
- 2) długości okresu składowania rzeczy określonego w umowie składu, z uwzględnieniem ryzyka związanego z rodzajem rzeczy.

8. Wpłaty należne funduszowi pobrane od składającego stają się majątkiem funduszu z chwilą ich pobrania i nie podlegają egzekucji ani nie wchodzi do masy upadłości domu składowego.

9. Dom składowy gromadzi wpłaty, o których mowa w ust. 7, na odrębnym rachunku bankowym.

10. Członek funduszu ponosi odpowiedzialność wobec składającego i funduszu za przekazanie wpłaty należnej funduszowi od składającego.

11. Domy składowe tworzą, w ciężar kosztów, rezerwy do wysokości wpłat wniesionych do funduszu.

Art. 62. 1. Członkostwo w funduszu ustaje z dniem cofnięcia albo wygaśnięcia z mocy prawa zezwolenia

na prowadzenie przedsiębiorstwa składowego lub z dniem zaprzestania tej działalności.

2. Z chwilą ustania członkostwa wygasają uprawnienia domu składowego do udziału w majątku funduszu.

Art. 63. 1. Walne zgromadzenie członków izby uchwała regulamin funduszu, w którym określa się w szczególności:

- 1) sposób i tryb działania funduszu,
- 2) wysokość dokonywanych wpłat do funduszu, należnych od członków funduszu oraz od składających, oraz sposób i tryb dokonywania tych wpłat,
- 3) sposób gospodarowania środkami funduszu,
- 4) szczegółowy tryb dokonywania wypłat odszkodowań oraz określenia ich wysokości, w przypadku gdy orzeczenie sądu nakazuje wydanie rzeczy określonych co do gatunku i nie rozstrzyga o wartości roszczenia.

2. W głosowaniu nie biorą udziału członkowie izby niebędący członkami funduszu.

3. Regulamin funduszu oraz każda jego zmiana podlegają zatwierdzeniu przez ministra właściwego do spraw rynków rolnych.

4. Izba składa ministrowi właściwemu do spraw rynków rolnych corocznie do dnia 30 kwietnia sprawozdanie z działalności funduszu w roku poprzednim.

Art. 64. 1. Gwarancją wypłaty ze środków funduszu są objęte roszczenia posiadaczy dowodów składowych lub ich części, na zasadach określonych w ust. 3.

2. Wypłata środków z funduszu dokonywana jest na podstawie wydanego przez sąd nakazu zapłaty podlegającego wykonaniu lub prawomocnego wyroku sądzającego.

3. System gwarantowania wykonania zobowiązań przez członków funduszu obejmuje należności gwarantowane do wysokości:

- 1) 50 000 złotych — w 100% wartości środków gwarantowanych,
- 2) przekraczającej 50 000 złotych — w wysokości 50 000 złotych oraz 80% nadwyżki ponad tę kwotę, jednak łącznie nie więcej niż 4 000 000 złotych.

4. Regulamin funduszu może przewidywać dokonywanie dodatkowych wypłat, powyżej wartości określonych w ust. 3. Wpłaty dla składających nie mogą przekroczyć 1/3 wysokości środków funduszu według stanu na dzień rozpoczęcia wypłat, chyba że przekroczenie to jest następstwem dokonania wypłat w wysokości określonej w ust. 3.

Art. 65. Członek funduszu i syndyk masy upadłości członka funduszu są obowiązani, na żądanie izby, prze-

kazywać informacje niezbędne do określenia wysokości obowiązkowych wpłat do funduszu oraz do obliczenia i dokonania wypłat dla składających.

Art. 66. 1. Osoba, która otrzymała środki z funduszu zgodnie z art. 64, zachowuje prawo dochodzenia z masy upadłości roszczeń ponad kwotę uzyskaną z funduszu.

2. Z tytułu zaspokojenia roszczeń osób uprawnionych fundusz nabywa, w stosunku do członka funduszu lub jego masy upadłości, roszczenie o zwrot wypłaconych kwot do wysokości różnicy między kwotami wypłaconymi tym osobom uprawnionym a kwotami uzyskanymi od członka funduszu z tytułu wpłat, o których mowa w art. 61.

3. Z chwilą uprawomocnienia się postanowienia sądu o ogłoszeniu upadłości członka funduszu wartość funduszu powiększają środki pieniężne, wyłączone z masy upadłości zgodnie z art. 28 § 1 i 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 października 1934 r. — Prawo upadłościowe (Dz. U. z 1991 r. Nr 118, poz. 512, z 1994 r. Nr 1, poz. 1, z 1995 r. Nr 85, poz. 426, z 1996 r. Nr 6, poz. 43, Nr 43, poz. 189, Nr 106, poz. 496 i Nr 149, poz. 703, z 1997 r. Nr 28, poz. 153, Nr 54, poz. 349, Nr 117, poz. 751, Nr 121, poz. 770 i Nr 140, poz. 940, z 1998 r. Nr 117, poz. 756 oraz z 2000 r. Nr 26, poz. 306 i Nr 84, poz. 948) należne funduszowi.

Rozdział 11

Przepisy karne

Art. 67. 1. Kto bez wymaganego zezwolenia prowadzi przedsiębiorstwo składowe albo w sposób grożący bezpieczeństwu obrotu gospodarczego narusza warunki zezwolenia na prowadzenie przedsiębiorstwa składowego, podlega karze grzywny, ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2.

2. Tej samej karze podlega, kto dopuszcza się czynu określonego w ust. 1, działając w imieniu lub w interesie osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej nie posiadającej osobowości prawnej.

Art. 68. Kto wystawia dowód składowy z naruszeniem postanowień art. 23 ust. 3 lub wystawia dowód składowy w sposób uniemożliwiający jego wykorzystanie w obrocie albo nie wykonuje obowiązku określonego w art. 25 ust. 2, podlega karze grzywny do 25 000 zł.

Rozdział 12

Przepisy przejściowe i zmiany w przepisach obowiązujących

Art. 69. 1. Minister właściwy do spraw rynków rolnych zwoła w Warszawie, w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy, pierwsze posiedzenie walnego zgromadzenia izby domów składowych w celu przeprowadzenia wyboru władz oraz powołania składowego funduszu gwarancyjnego.

2. Pierwsze posiedzenie walnego zgromadzenia izby domów składowych otwiera przedstawiciel ministra właściwego do spraw rynków rolnych i przewodniczy mu do czasu wyboru przewodniczącego walnego zgromadzenia.

Art. 70. W ustawie z dnia 23 kwietnia 1964 r. — Kodeks cywilny (Dz. U. Nr 16, poz. 93, z 1971 r. Nr 27, poz. 252, z 1976 r. Nr 19, poz. 122, z 1982 r. Nr 11, poz. 81, Nr 19, poz. 147 i Nr 30, poz. 210, z 1984 r. Nr 45, poz. 242, z 1985 r. Nr 22, poz. 99, z 1989 r. Nr 3, poz. 11, z 1990 r. Nr 34, poz. 198, Nr 55, poz. 321 i Nr 79, poz. 464, z 1991 r. Nr 107, poz. 464 i Nr 115, poz. 496, z 1993 r. Nr 17, poz. 78, z 1994 r. Nr 27, poz. 96, Nr 85, poz. 388 i Nr 105, poz. 509, z 1995 r. Nr 83, poz. 417, z 1996 r. Nr 114, poz. 542, Nr 139, poz. 646 i Nr 149, poz. 703, z 1997 r. Nr 43, poz. 272, Nr 115, poz. 741, Nr 117, poz. 751 i Nr 157, poz. 1040, z 1998 r. Nr 106, poz. 668 i Nr 117, poz. 758, z 1999 r. Nr 52, poz. 532 oraz z 2000 r. Nr 22, poz. 271, Nr 74, poz. 855 i 857 i Nr 88, poz. 983) w księdze trzeciej „Zobowiązania” tytuł XXX otrzymuje brzmienie:

„Tytuł XXX. Umowa składu

Art. 853. § 1. Przez umowę składu przedsiębiorca składowy zobowiązuje się do przechowania, za wynagrodzeniem, oznaczonych w umowie rzeczy ruchomych.

§ 2. Przedsiębiorca składowy jest obowiązany wydać składającemu pokwitowanie, które powinno wymieniać rodzaj, ilość, oznaczenie oraz sposób opakowania rzeczy, jak też inne istotne postanowienia umowy.

Art. 854. Przepisów tytułu niniejszego nie stosuje się w przypadkach, gdy przedsiębiorca składowy nabywa własność złożonych rzeczy i jest obowiązany zwrócić tylko taką samą ilość rzeczy tego samego gatunku i takiej samej jakości.

Art. 855. § 1. Przedsiębiorca składowy odpowiada za szkodę wynikłą z utraty, ubytku lub uszkodzenia rzeczy w czasie od przyjęcia jej na skład do wydania osobie uprawnionej do odbioru, chyba że udowodni, że nie mógł zapobiec szkodzie, mimo dotożenia należytej staranności.

§ 2. Przedsiębiorca składowy jest obowiązany dokonywać odpowiednich czynności konserwacyjnych. Przeciwnie postanowienie umowy jest nieważne.

§ 3. Przedsiębiorca składowy nie ponosi odpowiedzialności za ubytek nieprzekraczający granic określonych właściwymi przepisami, a w razie braku takich przepisów — granic zwyczajowo przyjętych.

§ 4. Odszkodowanie nie może przewyższać zwykłej wartości rzeczy, chyba że

szkoda wynika z winy umyślnej albo rażącego niedbalstwa przedsiębiorcy składowego.

Art. 856. Przedsiębiorca składowy jest obowiązany do ubezpieczenia rzeczy jedynie wtedy, gdy otrzymał takie zlecenie.

Art. 857. Jeżeli stan rzeczy nadesłanych przedsiębiorcy składowemu nasuwa podejrzenie, że ma miejsce brak, ubytek, zepsucie albo uszkodzenie rzeczy, przedsiębiorca składowy powinien dokonać czynności niezbędnych do zabezpieczenia mienia i praw składającego.

Art. 858. Przedsiębiorca składowy powinien zawiadamiać składającego o zdarzeniach ważnych ze względu na ochronę praw składającego lub dotyczących stanu rzeczy oddanych na skład, chyba że zawiadomienie nie jest możliwe.

Art. 859. Jeżeli rzecz narażona jest na zepsucie, a nie można czekać na zarządzenie składającego, przedsiębiorca składowy ma prawo, a gdy wymaga tego interes składającego — także obowiązek, sprzedać rzecz z zachowaniem należytej staranności.

Art. 859¹. Przedsiębiorca składowy powinien umożliwić składającemu obejrzenie rzeczy, dzielenie ich lub łączenie, pobieranie próbek oraz dokonywanie innych czynności w celu zachowania rzeczy w należyłym stanie.

Art. 859². § 1. Przedsiębiorca składowy może łączyć rzeczy zamienne tego samego gatunku i tej samej jakości, należące do kilku składających, za ich pisemną zgodą.

§ 2. Wydanie składającemu przypadającej mu części rzeczy w ten sposób połączonych nie wymaga zgody pozostałych składających.

§ 3. Podział i połączenie rzeczy powinny być ujawnione w dokumentach przedsiębiorcy składowego.

Art. 859³. Przedsiębiorcy składowemu służy na zabezpieczenie roszczeń o składowe i należności uboczne, o zwrot wydatków i kosztów, w szczególności przewoźnego i opłat celnych, o zwrot udzielonych składającemu zaliczek oraz wszelkich innych należności powstałych z tytułu umowy lub umów składu, ustawowe prawo zastawu na rzeczach oddanych na skład, dopóki znajdują się u niego lub u osoby, która je dzierży w jego imieniu, albo dopóki może nimi rozporządzać za pomocą dokumentów.

Art. 859⁴. Umowę składu zawartą na czas oznaczony uważa się za przedłużoną na czas nieoznaczony, jeżeli na 14 dni przed upły-

wem terminu przedsiębiorca składowy nie zażądał listem poleconym odebrania rzeczy w umówionym terminie.

Art. 859⁵. Umowę składu zawartą na czas nieoznaczony przedsiębiorca składowy może wypowiedzieć listem poleconym, z zachowaniem terminu miesięcznego, jednakże nie wcześniej niż po upływie 2 miesięcy od złożenia rzeczy.

Art. 859⁶. Jeżeli składający nie odbiera rzeczy pomimo upływu umówionego terminu lub terminu wypowiedzenia umowy, przedsiębiorca składowy może oddać rzecz na przechowanie na koszt i ryzyko składającego. Może on jednak wykonać to prawo tylko wtedy, jeżeli uprzedził składającego o zamiarze skorzystania z przysługującego mu prawa listem poleconym, wystanym nie później niż na 14 dni przed upływem umówionego terminu.

Art. 859⁷. Pomimo zawarcia umowy na czas oznaczony przedsiębiorca składowy może z ważnych przyczyn, w każdym czasie, wezwać składającego do odebrania rzeczy, wyznaczając jednak odpowiedni termin ich odebrania.

Art. 859⁸. § 1. Przez odebranie rzeczy bez zastrzeżeń oraz zapłatę wszystkich należności przedsiębiorcy składowego wygasają wszelkie roszczenia do przedsiębiorcy składowego z tytułu umowy składu, z wyjątkiem roszczeń z tytułu niewidocznych uszkodzeń rzeczy, jeżeli składający, w ciągu siedmiu dni od odbioru, zawiadomił o nich przedsiębiorcę składowego.

§ 2. Przepisu § 1 nie stosuje się w przypadku, gdy powstanie uszkodzenia jest następstwem winy umyślnej albo rażącego niedbalstwa.

Art. 859⁹. Roszczenia z tytułu umowy składu przedawniają się z upływem roku."

Art. 71. W ustawie z dnia 17 listopada 1964 r. — Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. Nr 43, poz. 296, z 1965 r. Nr 15, poz. 113, z 1974 r. Nr 27, poz. 157 i Nr 39, poz. 231, z 1975 r. Nr 45, poz. 234, z 1982 r. Nr 11, poz. 82 i Nr 30, poz. 210, z 1983 r. Nr 5, poz. 33, z 1984 r. Nr 45, poz. 241 i 242, z 1985 r. Nr 20, poz. 86, z 1987 r. Nr 21, poz. 123, z 1988 r. Nr 41, poz. 324, z 1989 r. Nr 4, poz. 21 i Nr 33, poz. 175, z 1990 r. Nr 14, poz. 88, Nr 34, poz. 198, Nr 53, poz. 306, Nr 55, poz. 318 i Nr 79, poz. 464, z 1991 r. Nr 7, poz. 24, Nr 22, poz. 92 i Nr 115, poz. 496, z 1993 r. Nr 12, poz. 53, z 1994 r. Nr 105, poz. 509, z 1995 r. Nr 83, poz. 417, z 1996 r. Nr 24, poz. 110, Nr 43, poz. 189, Nr 73, poz. 350 i Nr 149, poz. 703, z 1997 r. Nr 43, poz. 270, Nr 54, poz. 348, Nr 75, poz. 471, Nr 102, poz. 643, Nr 117, poz. 752, Nr 121, poz. 769 i 770, Nr 133, poz. 882, Nr 139, poz. 934, Nr 140, poz. 940 i Nr 141, poz. 944, z 1998 r. Nr 106, poz. 668 i Nr 117, poz. 757, z 1999 r. Nr 52, poz. 532 oraz z 2000 r. Nr 22,

poz. 269 i 271, Nr 48, poz. 552 i 554, Nr 55, poz. 665, Nr 73, poz. 852 i Nr 94, poz. 1037) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 333 w § 2 po wyrazie „czeku” dodaje się przecinek i wyrazy „warrantu, rewersu”;
- 2) w art. 485 § 2 otrzymuje brzmienie:
„§ 2. Sąd wydaje również nakaz zapłaty przeciwko zobowiązanemu z weksla, czeku, warrantu lub rewersu należycie wypełnionego, których prawdziwość i treść nie nasuwają wątpliwości. W razie przejścia na powoda praw z weksla, z czeku, z warrantu lub z rewersu, do wydania nakazu niezbędne jest przedstawienie dokumentów do uzasadnienia roszczenia, o ile przejście tych praw na powoda nie wynika bezpośrednio z weksla, z czeku, z warrantu lub z rewersu.”;
- 3) w art. 491 w § 2 po wyrazie „weksla” dodaje się przecinek i wyrazy „warrantu, rewersu”;
- 4) w art. 492 w § 3 po wyrazie „weksla” dodaje się przecinek i wyrazy „warrantu, rewersu”.

Art. 72. W ustawie z dnia 30 czerwca 1970 r. o Inspekcji Skupu i Przetwórstwa Artykułów Rolnych (Dz. U. z 2000 r. Nr 23, poz. 293 i Nr 89, poz. 991) w art. 3 w ust. 1 w pkt 1 dodaje się lit. e) w brzmieniu:

„ e) domów składowych;”.

Art. 73. W ustawie z dnia 21 sierpnia 1997 r. — Prawo o publicznym obrocie papierami wartościowymi (Dz. U. Nr 118, poz. 754 i Nr 141, poz. 945, z 1998 r. Nr 107, poz. 669 i Nr 113, poz. 715 oraz z 2000 r. Nr 22, poz. 270, Nr 60, poz. 702 i 703, Nr 94, poz. 1037 i Nr 103, poz. 1099) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 12 w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:
„2) działalności giełd towarowych, giełdowych izb rozrachunkowych oraz maklerów giełd towarowych i podmiotów prowadzących przedsiębiorstwa maklerskie na rynku towarów giełdowych.”;
- 2) w art. 14 w ust. 7 skreśla się pkt 4.

Art. 74. W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. — Prawo bankowe (Dz. U. Nr 140, poz. 939, z 1998 r. Nr 160, poz. 1063 i Nr 162, poz. 1118, z 1999 r. Nr 11, poz. 95 i Nr 40, poz. 399 oraz z 2000 r. Nr 93, poz. 1027 i Nr 94, poz. 1037) w art. 5 w ust. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) operacje czekowe i wekslowe oraz operacje, których przedmiotem są warranty,”.

Art. 75. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 3 i art. 6 ust. 1 pkt 1 w części dotyczącej spółek komandytowo-akcyjnych, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2001 r.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Kwaśniewski*